

ЙЕРАРХИЯ НА ВЪЗНИКВАЩИ ЦЕНТРОВЕ НА ДЕЙСТВИЕ В КОНФЛИКТНАТА ЗОНА 'ОКОЛОЗЕМНО КОСМИЧЕСКО ПРОСТРАНСТВО'

Деян Гочев, Константин Шейретски, Пламен Тренчев

Институт за космически изследвания – Българска академия на науките
e-mail: dejan@space.bas.bg

Ключови думи: йерархия, космос, конфликт

Резюме: Обсъжда се използването на особени точки във фазовото пространство на управляващите параметри на конфликт в ОКП.

THE HIERARCHY OF EMERGING CENTERS OF GRAVITY IN THE 'SPACE VICINITY OF THE EARTH' CONFLICT ZONE

Deyan Gotchev, Konstantin Sheiretsky, Plamen Trentchev

Space Research Institute - Bulgarian Academy of Sciences
e-mail: dejan@space.bas.bg

Key words: hierarchy, space, conflict

Abstract: A discussion is made on the use of peculiar points in the governing parameters' states' space of a conflict during its evolution in the space vicinity of the Earth.

Реално и според логиката на еволюция на конфликтните зони околоземното космическо пространство (ОКП) се превръща в доминиращ театър на военните действия (ТВД).

Първата причина е поради геометричните особености, от които следват предимства като: по-добри обзор, точност на въздействие, маневреност, неуязвимост- скритост и недостъпност.

Следващата причина е поради физическите особености на ОКП, които дават възможности за целенасочено променяне на средата и обектите в нея. Има две направления:

1. концептуално еднозначно изследване и контролирано технологично използване на особености в преходни процеси от геофизичната магнитохидродинамика;
2. спекулиране и експериментирание с новооткрити явления и „неканонични“ постулати за скаларни полета, характеристики на пространство-времето (структура, казуалност, изменение).

В подбрани постоянни или временни енергоактивни зони чрез импулсни, „информационно“ модулирани електромагнитни въздействия се влияе на дълго-периодични голямо-машабни процеси. Резултатът са промени в активността на климатични и тектонични процеси и съответните им екологични, социални и икономически ефекти. Спорни са възможностите за контрол и регулиране на прецизността и „спектъра“ на последните.

Друга възможност е чрез високоенергийно насочено действие да се влияе на структурата на обекти в ОКП и на локални характеристики на средата. Резултантните промени временно неутрализират планираните комуникации, наблюдения и транспортни маневри в

зоната на приложение. Пречки са инструменталното поддържане на нужната енергетика и „заобикалянето“ на дисипативните процеси.

В програми с „двойно предназначение“ се обсъждат възможности за целенасочени промени в движението на пресичащи земната орбита астероиди. Предвид тенденцията за точност и ограниченост на деструктивно въздействие, е съмнително насочването им към земна цел или разрушаване и насищане с отломките им на област от ОКП, т.е. перспективно е използването на евентуално новооткриваните процеси и решения. Последното е валидно и за изследвания на Луната и Марс.

Третата причина е от насищането на ОКП с непилотируеми спътници с различно военно предназначение, на които цялостно се делегират многостранни автономни функции.

Рисковете са от свръхвнедряването на действащи в ОКП системи с изкуствен интелект, изпреварващо традиционните критерии за проверка на надеждност. Напълно неизвестно е поведението на съответните мрежи около критични прагове в самоподдържащата се йерархия на функционирането им.

Непредсказуема е и ролята на споменатата особеност, комбинирана с нововъзникващото участие на множество държави и организации с несъвместими интереси и минимално сравними нива на обществено и технологично развитие. Ситуацията е съчетание по аналогия от два отдалечени по време процеса- от епохата на великите географски открития в познавателно предизвикателна, но антропо-не-враждебна среда и на този след втората световна война, когато в инерцията на агресивно противопоставяне участниците се конкурират с копирани от общ източник решения.

Противоречиви са и интерпретациите на интересите и приноса на „доайените“ (САЩ и Русия) към интернационализацията на космическите изследвания.

Коментираният процес е пример за потенциално катастрофичен сценарий поради линеен подход към нелинеен процес. Причината е в хаотичната динамика и трансформиране при пресичане на множеството преходни области.

Допълнителна неяснота за евентуална предсказуемост е и от пропагандната празнота и от очевидното блъфиране в обявяваните цивилни и военните програми. Е ли това граничен режим на дисипация на усилията поради евристично изтощаване с последваща само-възникваща преориентация?

Или в глобалното информационно общество сме съвременници на необявени и недостъпни, „отвъд хоризонта на познание“ изследвания по цивилизационен конфликт в космоса? Проверка може да е наблюдаването на неантропичен интелект и съответната физика, което не е несъвместимо.

Работата е по тематиката на договор 1507/2006 с МОН.